

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/50/2023
Identifikačné číslo spisu:	2321010539
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2321010539.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci obvineného L. N., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022, na neverejnom zasadnutí konanom 17. júna 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13. októbra 2022, sp. zn. 5 To 87/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného L. N. o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo 6. júla 2022, sp. zn. 17 T 42/2021 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“ alebo „rozsudok súdu prvého stupňa“) uznal obvineného L. N. (ďalej len „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 na tom skutkovom základe, že

„od presne nezistenej doby si neoprávnene zadovážil od neznámej osoby a do 22.30 hod. dňa 20. 01. 2021 v obci H. S. na ul. H. G. pred ubytovňou pri benzínovej stanici neoprávnene prechovával u seba v zmysle znaleckého posudku Kriminalisticko - expertízneho ústavu PZ v Bratislave č. PPZ-KEU-BA-EXP-2021/582:

- 2 plastové vrecká s tlakovým uzáverom s obsahom tmavohnedého kryštallického materiálu s celkovou hmotnosťou 24 018 mg obsahujúceho metamfetamín,
- plastové vrecká s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštallického materiálu s celkovou hmotnosťou 10 195 mg obsahujúceho metamfetamín,
- plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštallického materiálu s celkovou hmotnosťou 9245 mg obsahujúceho metamfetamín,

- 6 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom obsahujúceho metamfetamín o celkovej hmotnosti 11 320 mg,
- 1 ks zatavená plastová injekčná striekačka s modrým piestom, o objeme 5,6 ml obsahujúceho metamfetamín o hmotnosti 1654 mg,
- 1 ks zatavená plastová injekčná striekačka s modrým piestom, o objeme 2 ml obsahujúceho metamfetamín o hmotnosti 98 mg,

teda metamfetamín o celkovej hmotnosti 56 530 mg, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť minimálne 565 obvykle jednorazových dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

- 1 ks plastová nádoba s vekom s nápisom Sudocrem obsahovala vysušené konope o hmotnosti 1437 mg, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najviac 3 obvykle jednorazové dávky drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho THC, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom THC je zaradený v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok,

a obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č. 4T/35/2020 zo dňa 10. 07. 2020, právoplatným dňa 10. 07. 2020, odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona."

2. Okresný súd obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Súd prvého stupňa obvinenému ďalej podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí v rozsudku uvedených, podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

3. Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd" alebo „odvolací súd") rozsudkom z 13. októbra 2022, sp. zn. 5 To 87/2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok") na podklade odvolania obvineného podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a zároveň mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí v napadnutom rozsudku uvedených.

4. Obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, podal proti napadnutému rozsudku, vo svojom prospechu, dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku.

5. V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený namietal, že v konaní nebol produkovaný jednoznačný dôkaz o tom, že by existovalo podozrenie zo spáchania priestupku, teda dôvod na zastavenie jeho vozidla príslušníkmi Policajného zboru poukazujúc pritom na výpovede zasahujúcich príslušníkov Policajného zboru L. H. a E. F. na hlavnom pojednávaní, na svoju výpoveď a výpoveď svedkyne L. L., z ktorých, podľa jeho názoru, nie je možné dospieť k záveru, ku ktorému dospel súd prvého stupňa, teda že mal porušiť dopravné predpisy.

6. Podľa názoru obvineného si aj krajský súd vybral, čo sa mu hodilo do zvolenej skutkovej verzie, keď

akceptoval výpovede zasahujúcich príslušníkov Policajného zboru ako chybné, v časti týkajúcej sa zastavenia vozidla obvineného a jeho poučenia z dôvodu, že si to nepamätajú a výpovede svedkyne a jeho výpoveď mal za nepravdivé, považujúc za logické, že budú klamať. Obvinený zdôraznil, že zasahujúci policajti vôbec nevedeli, ako to majú správne urobiť ani v čase, keď vypovedali pred súdom, čo vyplynulo z ich výsluchov, a preto je domnienka odvolacieho súdu, že postupovali správne, založená len na svojvôli. Zároveň uviedol, že je dôležité, či zasahujúci policajti vozidlo obvineného zastavili na základe zákonného dôvodu, ktorý ich na to oprávňoval, alebo nie, pretože ak by k zastaveniu jeho vozidla neprišlo, nebolo by mu vznesené obvinenie a nedošlo by ani k jeho odsúdeniu.

7. Za nezákonný považoval dovolateľ aj ďalší postup zasahujúcich príslušníkov policajného zboru spočívajúci v tom, že bol nimi donútený predložiť proti sebe dôkaz, na základe ktorého došlo následne k jeho obvineniu a trestnému konaniu a namietal, že výsledky dokazovania preukazujú, že ho dvaja príslušníci najskôr vyzvali, aby im vydal veci pochádzajúce z trestnej činnosti, ktoré nekonkretizovali, pričom ho nepoučili, že veci nemusí vydať. Obvinený citoval z výpovedí zasahujúcich príslušníkov Policajného zboru L. H. a E. F., z ktorých, podľa jeho názoru, nevyplýval záver súdu prvého stupňa, že by bol poučený podľa Trestného poriadku pred vydaním vecí, naopak obaja svedkovia potvrdili, že ho poučili až potom, ako vyložil veci na kapotu auta. Obvinený doplnil, že Zápisnica o vydaní vecí z 20. januára 2021 vznikla na Obvodnom oddelení Policajného zboru, teda nebola vyhotovená na mieste, kde k vydaniu malo dôjsť, čo je potvrdením nezákonného postupu pri zabezpečovaní dôkazu.

8. Dovolateľ poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozn. sp. zn. 3 Tdo 11/2013, 5 Tdo 47/2010), z ktorej vyplýva, že je v rozpore so zákonom, ak príslušník polície vyzýva osobu, ktorá sa mu zdá z nejakého dôvodu podozrivá, vyložiť veci, ktoré by mohli pochádzať z trestnej činnosti. Cieľom zasahujúcich policajtov nebolo vykonať služobný zákrok, ale zabezpečiť dôkaz pre účely trestného konania, čo podľa názoru obvineného dokazuje vyjadrenie svedka E. F. na hlavnom pojednávaní, keď ako dôvod zastavenia jeho vozidla vypovedal, že sa v tom čase v okolí E. vykrádali domy, pohybovali sa tam autá s cudzími evidenčnými číslami, čo malo byť dôvodom na zastavenie jeho vozidla. Zabezpečenie dôkazu proti nemu je tak, podľa jeho názoru, v rozpore s jeho ústavným právom nebyť donucovaný k sebaobviňovaniu. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku preto dovolateľ videl v nezákonnom zastavení jeho vozidla a v následnom zabezpečovaní dôkazov pre účely trestného konania.

9. Obvinený tiež namietal, že jeho obhajoba spočívajúca v tom, že puzdro s drogami nebolo jeho, pretože v jeho vozidle sedel aj svedok A. V., nebola preverovaná s tým, že zasahujúci policajti navyše od obvineného a svedkyne žiadali, aby manipulovali s dôkazmi (pozn. opätovné odloženie si vecí vyložených na kapotu vozidla), v dôsledku čoho nie je možné zistiť, či pri tejto manipulácii nedošlo aj k zameneniu vecí medzi obvineným a svedkyňou. Týmto postupom došlo, podľa názoru dovolateľa, k zásahu do jeho práva na spravodlivé súdne konanie, pričom selekcia dôkazov a vyberanie si z výpovedí svedkov zakladá, dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

10. Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

11. K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátor“) vyjadriac názor, že súd prvého stupňa, ako aj krajský súd sa vysporiadali s jednotlivými námietkami obvineného, ktorého vina bola preukázaná na podklade riadne a zákonne vykonaných dôkazov s tým, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukázal na to, že obvinený drogy vydal dobrovoľne, po predchádzajúcom poučení a bez nátlaku. Prokurátor ďalej vyjadril názor, že dôvod zastavenia vozidla obvineného bol v dostatočnom rozsahu svedkom F. objasnený, pričom vyjadrenie tohto svedka k okolnostiam zastavenia vozidla sa aj vzhľadom na odstup času javí ako postačujúce. Ďalšie námietky obvineného posúdil prokurátor ako námietky proti správnosti a úplnosti zisteného

skutkového stavu, ktorý však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

13. V prvom rade najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania (R 57/2007-II.). Dovolanie má byť skutočne len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Trestného poriadku). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Trestného poriadku. Preto možnosti podania dovolania sú obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

14. Inak povedané jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inšanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 67/2018, 4 Tdo 17/2019, 4 Tdo 23/2019, 5 Tdo 85/2017, 5 Tdo 7/2020).

15. Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúvané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom [vždy však platí, ako to už bolo vyššie uvedené, že najvyšší súd v rámci dovolacieho konania preskúmava len tie najzásadnejšie chyby právneho charakteru, vymedzené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, teda nie všetky chyby], ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu potom zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

16. Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania

uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (R 120/2012).

17. Obvinený v podanom dovolaní namietal naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

18. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov tak môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I).

19. Obvinený v podanom dovolaní spochybnil zákonnosť zastavenia jeho vozidla príslušníkmi Policajného zboru, t. j. svedkami L. H. a E. F. argumentujúc tým, že v konaní nebol produkovaný jednoznačný dôkaz o tom, že by existovalo podozrenie zo spáchania priestupku, teda dôvod na zastavenie jeho vozidla, čo vyplýva z, podľa jeho názoru, nejednoznačných vyjadrení svedkov na hlavnom pojednávaní. Dovolateľ sa však takýmto spôsobom domáhal prieskumu skutkových okolností zistených súdmi nižšieho stupňa, na ktorý (prieskum) ale najvyšší súd vychádzajúc z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i), text za bodkočiarkou, Trestného poriadku (podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť), v dovolacom konaní nie je oprávnený, pričom žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by naozaj svedčili o nezákonnosti vykonaného dokazovania, teda výsluchov svedkov L. H. a E. F., neuviedol.

20. V rámci dovolaní iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania dovolací súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov. Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu (čo do dôvodov, okruhu napadnutelných rozhodnutí, oprávnených osôb atď.) aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky.

21. Svedok L. H. si na hlavnom pojednávaní konanom 13. októbra 2021 síce nespomenul na dôvod zastavenia vozidla obvineného, avšak na návrh prokurátora bola čítaná zápisnica o jeho výsluchu z 29. marca 2021 v časti, kde vypovedal, že v čase 22.20 hod. 20. januára 2021 vykonávali hliadkovú činnosť na osobnom motorovom vozidle v obci H. S. na ul. H. G., kde spozorovali pred nimi idúce motorové vozidlo zn. Honda Civic striebornej farby s ev. číslom U ktorého vodič bezdôvodne jazdil po krajnici vozovky, čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Menovaný svedok bol vypočutý aj na hlavnom pojednávaní konanom 25. mája 2022, kde opäť vypovedal, že na konkrétny dôvod zastavenia vozidla si nepamätá, ale potvrdil, že vozidlá nezastavujú bezdôvodne a doplnil, že sa mu nezdała jazda obvineného. Svedok E. F. na hlavnom pojednávaní konanom 25. mája 2022 vypovedal, že obvineného zastavili, pretože sa dopustil dopravného priestupku a doplnil, že si myslí, že priestupok spočíval v bezdôvodnej jazde po krajnici. Z výpovedí svedkov L. H. a E. F. súd prvého stupňa vyvodil skutkové zistenie, že dôvodom zastavenia vozidla obvineného bolo podozrenie zo spáchania dopravného priestupku, pritom najvyšší súd, ako to už bolo vyššie uvedené, tento skutkový záver nemôže skúmať a ani meniť, avšak každopádne ide o logickú a odôvodnenú úvahu, ktorú nie je možné považovať za svojvoľnú alebo arbitrárnu, jej správnosť však najvyšší súd, súc viazaný skutkovým stavom zisteným súdmi nižšieho stupňa, nie je oprávnený preskúmať a meniť.

22. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení účinnom do 30. júna 2022 (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“) Policajt v službe je povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania.

23. Z uvedeného je potom zrejmé, že svedkovia L. H. a E. F. ako členovia hliadky a príslušníci Policajného zboru vozidlo obvineného zastavili v súlade s citovaným § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, keďže spozorovali vozidlo jazdiace bezdôvodne po krajnici, teda mali dôvodné podozrenie z páchania priestupku na úseku cestnej premávky, čo ich oprávňovalo vykonať služobný zákrok zastavením vozidla obvineného.

24. Obvinený ďalej namietal následný postup príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s ich výzvou na vydanie vecí pochádzajúcich z trestnej činnosti, primárne namietajúc, že nebol poučený o tom, že nie je povinný veci vydať, ak by si ich vydaním mohol privodiť trestné stíhanie.

25. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že hoci dôvodom na vykonanie služobného zákroku nemusí byť predchádzajúce podozrenie o páchaní trestnej činnosti, nie je vylúčené, aby policajt vykonávajúci služobný zákrok svoju pozornosť zamerlal aj týmto smerom, pokiaľ počas jeho vykonávania pojme dôvodné podozrenie o spáchaní trestného činu. Svedok L. H., vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom 13. októbra 2021, popísal správanie obvineného počas vykonávania služobného zákroku ako nervózne, keď obvinený ľadvinku, ktorú mal položenú na sedadle hneď vedľa seba, stále prekladal z jednej strany na druhú. Svedok E. F. na hlavnom pojednávaní konanom 25. mája 2022 vypovedal, že obvineného vyzvali na predloženie vecí pochádzajúcich z trestnej činnosti z dôvodu, že v tom čase sa v okolí E. dosť vykrádali domy a pohybovali sa tam autá s cudzími evidenčnými číslami, pritom z časti výpovede svedka L. H. z 29. marca 2021, prečítanej na hlavnom pojednávaní v rámci odstraňovania rozporov, plynie, že obvinený jazdil vo vozidle s ev. číslom U Dôvodné podozrenie zo spáchania trestnej činnosti tak vyplývalo z reakcie obvineného počas vykonávania služobného zákroku, ale aj zo skutočnosti, že v danom čase malo v okolí E. dochádzať k vykrádaniu domov.

26. Obvinený bol teda vyzvaný na dobrovoľné vydanie vecí pochádzajúcich z trestnej činnosti, čo vyplynulo tak z výpovedí svedkov L. H., E. F. a L. L., ako aj z výpovede obvineného na hlavnom pojednávaní konanom 19. januára 2022.

27. V spojitosti s tým, obvinený namietal, že v súvislosti s výzvou na vydanie vecí pochádzajúcich z trestnej činnosti nebol poučený o tom, že veci nie je povinný vydať, ak by si tým spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania. Svedok E. F. na hlavnom pojednávaní konanom 25. mája 2022 vypovedal, že pred vydaním vecí bol obvinený určite poučený o tom, že dobrovoľným vydaním si môže privodiť trestné stíhanie a určite ho k vydaniu vecí nenútili, pričom existenciu takeého poučenia

preukazuje aj Zápisnica o vydaní vecí z 20. januára 2021, ktorá bola postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámená na hlavnom pojednávaní konanom 25. mája 2022, a ktorú obvinený podpísal, pričom k jej obsahu nevzniesol žiadne výhrady. Tvrdenie obvineného o absencii poučenia preto ostalo nepodložené. Pokiaľ obvinený poukázal na výpovede svedkov L. H. a E. F., že obvineného a L. L. poučili pred zadržaním a po vyložení vecí na kapotu auta, toto poučenie sa vzťahovalo na poučenie zadržanej osoby podľa § 85 Trestného poriadku, čo vyplynulo z výpovede svedka E. F..

28. Len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že pokiaľ obvinený poukazoval na výpoveď svedkyne L. L., ktorá na hlavnom pojednávaní konanom 27. apríla 2022 vypovedala, že pred vydaním vecí neboli poučení o tom, že tak urobiť nemusia, táto časť jej výpovede je v priamom rozpore so Zápisnicou o vydaní vecí z 20. januára 2021 oboznámenou na hlavnom pojednávaní konanom 27. apríla 2022, z obsahu ktorej vyplýva, že svedkyňa, ktorá bola v tom čase spolujazdkyňou obvineného, vydala veci pochádzajúce z trestnej činnosti po predchádzajúcom poučení o tom, že si dobrovoľným vydaním vecí môže privodiť trestné stíhanie.

29. Najvyšší súd preto konštatuje, že vyššie uvedené námietky obvineného dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku celkom zjavne nezakladajú.

30. Pokiaľ ide o námietky obvineného týkajúce sa nepreverení jeho obhajoby vo vzťahu k možnosti, že zaistené drogy v skutočnosti patrili svedkovi A. V., a teda že sa v konaní nezisťovali prípadné biologické stopy menovaného svedka, najmä na drogách a puzdre, v ktorom sa našli, k tomu najvyšší súd uvádza, že tieto námietky celkom zjavne obvineným označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nezakladajú.

31. Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

32. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku najvyšší súd stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku) a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia, preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011). Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku (R 14/2015-II.).

33. Súd vykonávajúci dokazovanie teda návrhmi strán ani ich názormi, čo do rozsahu dokazovania, nie je viazaný. Je výlučne na zvážení súdu, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie vecí podstatný význam, a vykonanie ktorého naopak, nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila („argumenta ponderantur, non numeratur“). Súd je však povinný s návrhmi strán v konaní, čo do rozsahu dokazovania, sa vysporiadať (primerane rozhodnutia najvyššieho súdu napríklad sp. zn. 5Tdo/54/2019, 4Tdo/34/2018).

34. Vychádzajúc z ustanovenia § 272 ods. 3 Trestného poriadku obvinený je síce v rámci práva na obhajobu oprávnený navrhnúť dôkazy a určitý dôkaz aj sám zabezpečiť, je ale na úvahe orgánov

činných v trestnom konaní a súdu, ktoré z dôkazov vykoná, respektíve zabezpečí. V rámci práva na obhajobu, v konaní pred súdom je povinnosťou súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom R 116/2014).

35. Z celkovej koncepcie rozhodnutí súdov nižšieho stupňa plynie, že v prejednávanej veci vykonané dokazovanie považovali za postačujúce na preukázanie viny obvineného bez rozumných a dôvodných pochybností, pričom ich úvahy, o ktoré opreli tento svoj záver nemožno považovať za svojvoľné či arbitrárne s tým, že, ako to už bolo opakovane uvedené, správnosť ani tejto úvahy nemôže dovolací súd, súc viazaný skutkovými zisteniami súdov nižšieho stupňa, preskúmať a meniť, pritom súdy nižšieho stupňa svoje rozhodnutia náležite odôvodnili.

36. Nad rámec uvedeného najvyšší súd poznamenáva, že napokon obvinený a ani jeho obhajca v tomto smere nenavrhl doplniť dokazovanie ani pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, ktoré sa uskutočnilo 30. apríla 2021, ani v reakcii na doručenie obžaloby a výzvy podľa § 240 Trestného poriadku, ani do skončenia dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, ani v odvolaní podanom proti rozsudku súdu prvého stupňa a ani na verejnom zasadnutí konanom o jeho odvolaní. Obhajoba mala navyše možnosť svedka A. V. konfrontovať na hlavnom pojednávaní konanom 13. októbra 2021, kde bol menovaný svedok vypočutý a odpoveď na tieto námietky dali obvinenému tak súd prvého stupňa, ako aj krajský súd. Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku uviedol, že svedok A. V. nemal dôvod obvinenému drogy podstrčiť a nedôveryhodne pôsobí aj obrana obvineného, že svedkovi mohli drogy vo vozidle obvineného náhodne vypadnúť, respektíve že si ich tam svedok mohol zabudnúť, pretože išlo o veľké množstvo drog, po ktorých by sa svedok zháňal a krajský súd v napadnutom rozsudku obranu obvineného, že veci mal v jeho aute zanechať svedok V., ktorému tieto veci mali patriť, vyhodnotil ako nelogickú z dôvodu, že je vysoko nepravdepodobné, že by si svedok veci takejto hodnoty zabudol v aute obvineného.

37. Vzhľadom na to, že obvinený L. N. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku, ale ani iného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

38. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.